

1. Až sejdeme k vám (Devítka)

1. C
 F C
Až sejdeme k vám z úbočí mraků dolů
k pramenům se znovu napít cest,
až sejdeme k vám poslední dolinou
 F C
těch velehor, co museli jsme slézt,
 Dmi G
voda nám lýtka ochladí,
 Dmi G F C F C
až se nám zapálí tak, jako každý jaro,
 Dmi G
z výšin do bídy podhradí
 Dmi G F C F C Dmi G
jdem žebrať o lásku už kolikátý rok.
2. Jak krásně se sní, když ze rtů jen tak padaj' slova,
když jim ostych nebrání,
jak krásně se sní, když stádo Pegasů
se znova čistou hlavou prohání,
možná už není o čem hrát,
možná už všechno jednou někde někdo řek',
jenže nám sluší zámky vrat
a víra, že je všechny sami otevřem.
- C
R: Posad' se blíž, princezno pohledů
 F C
a prstů, co se třesou lásku dát,
jsme tady a víš, největší hřích je v létě
 F G
na podzimní deště vzpomínat.
- D
3. Až přijede král, král Martin s ostruhami vloček
 G D
až nám znovu odzvoní,
prý někdo tu hrál a zbyla ozvěna
 G D
a stín, jako když se někdo ukloní,
 Emi A
zůstane svět, co mohl být,
 Emi A G D G D
zůstanou všechna slova, co jsme mohli říct,
 Emi A
chyby, co stojí za to mít,
 Emi A G
to jenom člověk v tónech zkoušel najít klid.
- D
4. Až sejdeme k vám z úbočí mraků dolů
 G D
k pramenům se znovu napít cest,
až sejdeme k vám poslední dolinou
 G D
těch velehor, co museli jsme slézt,
 Emi A
voda nám lýtka ochladí,
 Emi A D
až se nám zapálí tak, jako každý jaro,
 Emi A
z výšin do bídy podhradí
 Emi A D
jdem žebrať o lásku už kolikátý rok ...

2. Až se zas vrátíš (Devítka)

1. G F C G
 F C
Pomalou kouzlo ztrácení básničky tobě napsaný,
bláhovejch slůvek závějí po bitvě dávno prohraný
 G F C G
ptám se, co dál.
2. Už jsi tak strašně dlouho pryč, a navíc přestala jsi psát,
a teď si, blázne, klidně křič, v oddělení nálezů a ztrát
se [: nedovoláš. :]
- G F C G
*: Tóny rezavý oblohou pokouší se plout,
 F C G
o ně se tříští pozdravy, co k tobě nemohly už dolétnout.
- G F C
R: Kráso má, trhni tou dlouhou opratí,
 Ami G
vždyť ráno potkají se všechny cesty klikatý,
 F C
vysněná, než se mi z hlavy vytratíš,
 Ami G
labutě čekají, až se zas vrátíš.
3. Stučkou svázaný příběhy psaný pod oltář,
rituál roky skládaný a ráno místo písně snář,
co mu stejně nevěřím.
- R:**
- ***: Už jsi tak strašně dlouho pryč, tak čekám, až mi začneš psát,
z tý dálky, kde se schováváš, ani slunko nedokáže hrát.
- ***: Napiš mi aspoň slůvek pár, vždyť na to čekám, vždyť to víš,
vždyť jsem ti o tom stokrát hrál, vzpomínku, lásko, nezničíš.
- R:**

3. Bourbon Street (Devítka / Sting)

1. Kráčím ulicí, kde jazz se narodil,
tu už já jsem celou prošla, tys' ji celou prochodil
a hledal střípky not, co vítr zavál někam sem,
hledals' celou noc, vracel se s úsvitem.
2. A jenom v myšlenkách tvých cest, v cestách myšlenek
občas zazněl starý tón, vykvet' starý květ,
a jenom měsíc čte si snář, je tak pyšný na svůj stín,
nehledáš marně, já ti věřím, já vím.
- Ami H^7 Emi $\frac{Emi}{D\#}$ $\frac{Emi}{D}$ $\frac{Emi}{C\#}$
3. Každou noc ta dlouhá pouť: chvíle, hodina a věk,
 Ami H^7 Emi $\frac{Emi}{D\#}$ $\frac{Emi}{D}$ $\frac{Emi}{C\#}$
někdo vypnul lampám proud a měsíc začal vyprávět,
 C H^7 Emi $\frac{Emi}{D\#}$ $\frac{Emi}{D}$ $\frac{Emi}{C\#}$
a ty se vracíš pozdě k ránu, mně se zdál tak krásnej sen,
 $Edim$ H^7 Ami H^7
v kapsách zvadlý listy s tím starým nápěvem.
4. Říkáš: je jich jenom pár, ale je v nich celý svět,
ty mi musíš zazpívat, až to bude naposled,
až svět nám bude forte hrát, snad po nás zbyde aspoň stín
 C H^7 Emi
pro tónů pár, pro pár vět, já vím ...

4. Bůh ví (Devítka)

1. $\begin{matrix} G \\ F & C \end{matrix}$ Bylo mi míň, než se v zrcadle zdálo,
básně jsem potají zkoušel psát,
 $\begin{matrix} G \\ F & C \end{matrix}$ pod tvým balkónem v zimě trochu záblo,
prsty jsem cigaretou chtěl si hřát.

2. Proč se mi vzpomíná tak těžko a líně
na kluka, kterej mi pod balkónem hrál
ty svoje písneš opsaný z hrací skříně,
dneska už vím, že o mě opravdu stál.

- R:** $\begin{matrix} G & Hmi \\ Emi & E^7 \end{matrix}$ Stromy zlátanou s každým podzimem
a my se touláme noční krajinou,
 $\begin{matrix} Ami & C & G & D \end{matrix}$ s námi sbor havranů zpívá chór pro všechny pěší,
 $\begin{matrix} C & Hmi \end{matrix}$ kam zítra dojdeme, snad jen Bůh ví,
 $\begin{matrix} Emi & E^7 \end{matrix}$ kopyta duní při cestách za jinou,
 $\begin{matrix} Ami & C & G & F \end{matrix}$ za závojem z ostružin hvězdný prach, co pod botama zvoní.

3. $\begin{matrix} G \\ F & C \end{matrix}$ Kde zrovna spíš, který slunko ti svítí
a kdo tě po loukách snů provází,
 $\begin{matrix} Emi \\ C & C^{maj7} \end{matrix}$ já dneska žiju, jak se dá, z malicheřejch všedností,
písničky z dětství jedna s druhou odchází.

4. Obutá do ticha mým pokojem září
vzpomínka na chuť obyčejnejch rán,
na starou kytaru, na hlas s mladou tváří,
bojím se, že ho víc už nepotkám.

R:

- *: $\begin{matrix} C & Hmi \\ Emi & E^7 \end{matrix}$ + kam zítra dojdeme, snad jen Bůh ví,
 $\begin{matrix} Ami & C & G \end{matrix}$ kopyta duní při cestách za jinou,
za závojem z ostružin hvězdný prach, co pod botama zvoní ...

5. Čas bílejších koní (Devítka)

1. $\begin{matrix} C & \frac{Emi^7}{H} & \frac{C}{B^b} \end{matrix}$ Zas voní zem, pohádkář paměti bloudí,
 $\begin{matrix} Ami & \frac{Ami}{G} & \frac{Ami}{F^\#} \end{matrix}$ z dýmu prošlých vteřin voní moudrost let,
 $\begin{matrix} C & \frac{C}{B^b} \end{matrix}$ čas krajánků, co v knajpách za příběh lidí,
 $\begin{matrix} Ami & \frac{Ami}{G} & \frac{Ami}{F^\#} \end{matrix}$ aspoň na chvíli stín, než půjdou zas dál.

- R:** $\begin{matrix} C & C^7 \\ F & Ami & G \end{matrix}$ Hledám tě v příbězích léta, má víro,
až tam, kam troufám si jít,
 $\begin{matrix} G^7 & C & Ami \end{matrix}$ v kouzle mých zelených rán, tichá víro,
 $\begin{matrix} F & G \end{matrix}$ snídám tvůj posvátný klid.

2. Čas návratů, králů, co k útoku zvou,
zas jednou vlastní zem našli na konci svých cest,
čas bílejších koní, co s mladou trávou se rvou,
hřívy spletený s pramínky půlnočních hvězd.

R:

- R:** $\begin{matrix} D & D^7 \\ G & Hmi & A \end{matrix}$ Hledám tě v příbězích léta, má víro,
pojď dál, bez tebe ztrácím i dech,
 $\begin{matrix} A^7 & D & Hmi \end{matrix}$ čaroděj ze země snů rukou máv',
 $\begin{matrix} G & D \end{matrix}$ a z oblaků dolů svál svůj první bílej vzdech ...

6. Cesty za duhou (Devítka)

1. D $Emi A^7$
Cesty za duhou zůstaly v nás,
 D $Emi A^7$
i když už nechodíme bosí,
 D $Emi A^7$
maják na obzoru nezhasnul čas
 D $Emi A^7$
a v koutku duše o život prosí
 D D^7 G Gmi
a čeká, až ho vzbudí jiná doba, jinej svět,
 D $Emi A^7$ D $Emi A^7$
to lepší v nás.
2. Bláhovou vírou, že zboří svět,
někdy nám srdce dokáže bít,
to třeba k ránu, kdy stačí pár vět,
kdy dávno nevadí, že není co pít,
někdy nám v očích svítí láska, i když ji ředí sobectví,
je to jen v nás.
- R:** D
Dej mi ruku, mý štěstí, vždyť hledat zem,
 G E
kde nám žít nic nebrání,
 G D
to se stokrát prožít dá, a každý léto znovu a zas
 G E
krajinou polí uhání
 C G D $Emi A^7$ D $Emi A^7$
divokej vítr, co přináší písně z hor.
3. V doteku očí pár perliček slz,
to není smutek, to vítr sem svál
úsměvy přátel a dětský sny,
jiskry všech ohňů, kde člověk kdy hrál,
proudy řek sílí z jarního tání tak, jako naše svědomí,
to lepší v nás.
- R:**
4. Opři se, lásko, a chvilku mě hřej,
někdy se ztrácím v tom, co v sobě mám,
pýcha a strach a špína zlejch let
v srdci mi stojí jak pohanskej chrám,
jak hvězdný dráhy našich osudů se někde v dálce klikatí
[: to lepší v nás ... :]

7. Hej, lidi (Devítka)

1. G $\frac{D}{F\#}$
Je zase mír, ten podivnej čas,
 $\frac{G}{F}$ Emi
očí, kdysi dešťovej, už zbyla jen sůl,
 C G D
ne že bych neměl o co se prát, jen o to nikdo nestojí,
 G $\frac{D}{F\#}$
zdá se bejt dobře, jenže někde je kaz,
 $\frac{G}{F}$ Emi
možná nad svou hlavou cejtím zlomenou hůl,
 C G D
točím se dokola jak ostnatej drát, jak svatej Petr v orloji.
- R1:** C Ami
Hej, lidi, koukejte mi do očí,
 G D
tam někde vzadu, to jsem opravdu já,
 C Ami
jen filmy o duši se se mnou netočí,
 G D
já mám i slzy, i když není to znát,
 F C D
jenom jsem chtěl, abyste viděli víc než gesta a tvář,
 G
aspoň vy, co vás mám rád.
2. Blázny živí Bůh, jenomže já už mám hlad,
komediant napůl, napůl bez víry chlap,
na stole mi zůstalo pár bílejš let, nepopsanejš map,
znáte jenom špičku velký studený kry,
dole možná s hrdinou se objímá srab,
možná, že pan Shakespeare zapomněl pár vět, když královně hrál.
- R2:** C Ami
Hej, lidi, koukejte mi do očí,
 G D
tam někde vzadu, to jsem opravdu já,
 C Ami
jen filmy o duši se se mnou netočí,
 G D
já mám i slzy, i když není to znát,
 F C D
jenom jsem chtěl, abyste viděli víc.

R1:

8. Holka od koní (Devítka)

1. Pro vlasy rozcuchaný z naivních snů,
svobodu větru na tvářích,
možná jsem zapomněla něco ti říct,
a najednou je pozdě,
pro lásku koní, krásu všedních dnů
na kontě mám zase jeden hřích,
pozdě se omlouvat, že ublížit nechci ani jednomu z nás.

- R:** A jak ty bláznivý koně chci dohonit slunce, když zapadá,
písničku kolejí, který se tam někde v dálce snad setkají,
chci tiše zpívat a hrát jenom pro ně, než prach na ni napadá,
a zapomenout, že se ještě někdy rozední,
kolem hlavy mám svatozář holky od koní,
když zavírám oči a doufám, že předhoniím aspoň o kousek čas.

2. Ztracená v rozpacích, když o tobě sním
a do těch snů se mi připletá
i vůně potu a zkosenejch trav,
a pak se tiše vytrácíš,
stejně po dnech krátkejch vteřin štěstí,
po nocích hlídám telefon,
a krabice na sny pro hloupý holky nezvoní.

- R:** + dráhy čar osudu odkloním, a příště, až se probudím,
možná to budu zase já, tak jako dřív ...

9. Holka z Větrných hor (Devítka)

1. Z Větrných hor přicházíš a já se cítím jak král,
kámoško nalezená, ve vlnách jihočeských trav,
pevná jak vzdor hradních zdí, něžná jak píseň, co psal
pro holku milovanou vesnickej kluk, stejnej jak já.
R: Smíš se obléct do tmy města, pořád stejná zůstáváš,
smíš si about velká gesta s vírou, že se předěláš,
jsi stejná holka jako dřív, z hor Větrných.
2. Já moc dobře vím, jak je fajn, že holky jako ty jsou
a že je občas můžem mít, jako má básník múzu svou,
před rozedněním v náručí do spánku nás odnesou
a kouskem svýho srdce zahřejou jarním loukám klín.
R: Smíš se obléct do tmy města, pořád stejná zůstáváš,
smíš si about velká gesta s vírou, že se předěláš,
stejně jsi stejná jako dřív,
rosou pokřtěná na vílu větrem ošlehaných skal,
z jarních potoků svou sílu snad ti Bůh do vínku dal,
jsi stejná holka jako dřív, z hor Větrných.

10. Julie a Romeo (Devítka / Mike Knopfler)

1. Z lásky trochu blázen Romeo zpívá
serenádu ulice a každěj se dívá,
jak ze stínu pod lampou jeho slova letí k ní,
co ty, co já, co s náma dvěma bude dál.
2. Julie když ho vidí, u srdce jí pálí,
jak pod oknem stojí a zpívá a cizí tóny z dále zní,
jak stovky stejných jako on, jako oni, jako my
svých hvězd se ptaj': co víc ti, láska, můžu dát?
R: Julie, kostky už dávno hodil čas,
ale já vím, že stejný srdce bije v nás,
a z uší se mi vytrácí ta píseň z filmu,
když, sakra, budeš schopná říct: ten čas byl trochu zlej, Julie?
3. Půjdeš se mnou zpátky, tímhle směrem stál kříž,
ty cesty byly sprostý a zlý, jenom ten svět byl týž,
pro tebe sním ten svůj sen, sen padlých andělů,
jak mě můžeš brát jako jeden ze svejch údělů?
4. Spoustu toho neumím, třeba mluvit jako v TV
a psát písničky o lásce, jaká je - to stejně nikdo neví,
ale vše, co můžu, chci ti dát, polibek přes mříž veršů svých,
až jednou zavoláš, skončím s tím vandrem po štacích.
R: Julie, dávno jsi jiná než ten film,
žádný hvězdy nad hlavou a láska za hrob, o níž sním,
však místo pro nás musí být aspoň v tom filmu,
snad ho zase jednou budem hrát a z lásky slzy krást, Ju-
lie.

5.=1.

11. Ještě se střílí (Devítka)

1. $\begin{array}{c} G \qquad C \\ \text{Slova krouží kolem nás jak slepí ptáci,} \\ \qquad G \qquad C \\ \text{soumrak prosvítí jenom náznak příměří,} \\ G \qquad C \\ \text{ještě se střílí, kolem čas a jeho dárci,} \\ \qquad G \qquad C \\ \text{co už léta nikomu nevěří,} \\ D \qquad C \text{ Hmi } F \qquad C \qquad G \\ \text{tak se mi zdá, sezóna končí dřív, než zazvoní hosti u dveří.} \end{array}$
2. Jsi jako víno: živá, něžná, ostrá, bílá,
léta hýčkaná, člověk se tě bojí pít,
sedíš a pouštíš kroužky dýmu,
je to síla jenom vylhaná, zkouším tiše odeznít,
tak se mi zdá, sezóna končí dřív, než zazvoní hosti u dveří.
3. Tváříš se, hochu, jako pára z čaje,
který někdo přesladil, tenhle úsměv dobře znám,
v hlavě si spřádáš pomstu na můj klid,
tvá ostrá slova hledaj' cíl, jo, ještě se střílí,
tak se mi zdá, sezóna končí dřív, než zazvoní hosti u dveří.
4. Soukromá válka, holstry plný nadávek,
bojíš se je nahlas říct, vidím ti je na očích,
v bitvách doznívá to mezi námi:
chlapče, trochu ztrácíš glanc, děvče, studíš čím dál víc,
tak se mi zdá, sezóna končí dřív, než zazvoní hosti u dveří,
 $\begin{array}{c} D \qquad C \text{ Hmi } F \\ \text{tak se mi zdá, sezóna končí ...} \end{array}$

12. Mary-Jane (Devítka)

1. $\begin{array}{c} C \\ \text{Moje Mary-Jane zas kotví v přístavu,} \\ G \qquad C \qquad G \\ \text{včera po letech jsem slyšel zpívat racky nad hlavou,} \\ C \\ \text{teče kořalka a léčí únavu,} \\ G \qquad C \qquad G \\ \text{holky jsou každým lokem hezčí, každé už vyhlíží tu svou.} \end{array}$
2. Tak zase na pár hodin život podvedem,
budem si hrát, že nejsme kmáni, co jim bída čouhá z bot,
a když už víc než stáhnout plachty nesvedem,
tak aspoň nebrečíme, to nám jenom z očí stříká pot.
- R: $\begin{array}{c} C \\ \text{Co jsem se navztekal a nadřel} \\ F \qquad C \qquad G \qquad C \\ \text{v podpalubí mojí starý neposlušný holky dřevěný,} \\ \text{balíky potrhanej plachet} \\ F \qquad G \\ \text{a kluci přes palubu hloupě ztracený,} \\ Dmi \\ \text{a hořký slzy bezmoci,} \\ F \qquad G \\ \text{to když se v bouře kácel stožár poslední.} \end{array}$
3. Moje Mary-Jane už není to, co dřív,
už jenom vzpomíná na starý zlatý časy bláznivý,
a tak si po těch letech říkám: žádněj div,
že čím dál častěji mám chuť přistát, i když je vítr příz-
nivý.
- R: $\begin{array}{c} C \\ \text{Najdu si vás ve starý knajpě,} \\ F \qquad C \qquad G \\ \text{moji námořníci světem protřelí,} \\ C \\ \text{s cigárkem, pivem, pádlem v ruce,} \\ F \qquad G \\ \text{a jako vždycky marnotratně veselý,} \\ Dmi \\ \text{sednu si ve špinavým koutě} \\ F \qquad G \text{ C Ami } G \text{ Ami } E \text{ Ami} \\ \text{a budu věřit, že ten večer neskončí.} \end{array}$

13. Můj den (Devítka)

- G*
1. Mezi prsty mi roky utíkají,
proč blízko duše cítím někdy k ránu strach,
vždyť v dlaních osudy hvězd stejně mám napsaný,
nad hlavou mi ptáci procitají',
letí k jihu, vítr stírá z křídel prach,
ten směr maj' tisíce cest, tisíckrát hledaný.
Ami D
- R:** Dobře vím: teď někde procitá můj den,
já ještě spím, ale už cítím krev ve spáncích,
když začnem hrát, je to jak útěk za sluncem,
dám ti svůj hlas, ty mi své slova dej.
2. Umím i pohladit a snít,
i ublížit, a dávat slovům správněj rád,
jen stále hledám tu zem, kam slunce odchází pít,
neumím kreslit mapy lží
a hodnejch tváří, na to si neumím hrát,
pohrobek sídlišť snad smí někdy i hrubě klít.

R:

3. Když vítr okno otvírá,
zdobí mě do mlhy, když podzim křídla rozpíná,
když buší do dláždění kyselej pražskej děšť,
jsem starší víc než o pár let,
čekat na jaro je pro mě těžší, než se zdá,
závidím tratím, že smí za sluncem na jih vést.

R:

14. Nepospíchej (Devítka)

- C*
1. Polib mě, lásko, a něco mi přej,
mám to ještě daleko, tak nepospíchej,
zakopneš o mý poraněný sebevědomí
anebo o svůj šíp.
2. Nech mě to zaplatit a pro dnešek vez,
že se vždycky netvářím jak odkoplej pes,
jsi obyčejná víc, než troufal jsem si přát,
a stále víc svá.
- R:** Já pro ty krátký chvíle setkání
troufám si psát básně a sám se jim smát
a už se tomu dávno nebráním,
že za slovo i pohled já umím být rád.
3. Nechci tě zlomit ani nikomu krást,
nechci ti ublížit a nechci tě zmást,
jen chvilku posedět a něco si říct,
víc nemusím mít.
4. Já nejsem gigolo a neumím hrát
ty vlahý pohledy, jen troufám si přát:
posad' se, lásko, a něco mi přej
a nepospíchej.

R:

15. Neztracená (Devítka)

- A C#mi D Dmi*
1. Večerní stín tiše pozhasíná náš svět,
do ticha tvých dnů, do šedivých snů
přináší teplo tvých kroků,
je sám jak my dva v rozloučení, jak tango mých lásek,
to znám, smutkem podvedení, sbíráme sílu jít spát.
2. Když není kde brát víru pro další pád, jsem to já,
jsem pevnost i chrám, když proplováš sám
mi z útesů, já někde v těch vlnách
stojím, pevný bod pokušení, tvůj rezavý zámek,
a stoupám jak dým, jak ptáci nezkušení, zas neuhnu střelám,
[: večerní stín, pevnost i chrám jsem já,
kulhavý rým, v dopisech sním, co s ním, :]
neztracená ...

16. Nohy mé tety (Devítka / Tomáš Holan)

- C*
1. Přestávám se chovat jako hodnej hoch,
když slyším kroky těch jejích noh,
jdou nohy mé tety,
asfalt se stává kamenem,
mdlé Slunce začne zářit plamenem,
jdou nohy mé tety, jó, jdou nohy mé tety.
- R:** Uá řap řap ...
2. Všechno je vedle nich tak malinký,
kráčí a šlapou jako hodinky,
jdou nohy mé tety,
vždyť je to vrchol důmyslu
českého protetického průmyslu,
jdou nohy mé tety, jó, jdou nohy mé tety.

R:

R:

17. Pěna dní (Devítka)

1. Když se ráno rozezní dráty trolejí a okna začnou
povídat si s pěnou dní laskavou
jak slůvka básníka, co věděl, jak žít.
2. Bleděmodrý skřítek Čas píská na sluneční flétničku
a rozcinkané světlo zas v ulicích
s ním tančí menuet pro barevný den.
- R: Uzardělá poslední vteřina se zastavila na prahu usnutí, usnutí.
3. Po okně se roztančil vítr, cvrnká skleněnky svých básniček
a vlaštovky, co z titulních stran poskládal,
svítí jak lampičky na korunách bříz.
- R:
R:
4. Když se ráno rozvlní moře obrázků a zvuků,
moje nevyspalá pěna dní růžová
je sklíčko, přes které si prohlížím svět.
- R: Uzardělá poslední vteřina se zastavila ...

18. Pierot (Devítka)

1. Byl to jen závan větru, co kolem srdcí proletěl,
ručičky chronometrů stály, a tys to nevěděl,
jak bouře varování před tím, co bude, se mi zdál,
posedlý vírou v sebe každý tvůj pohyb, když jsi hrál.
- *: Snad je to nevinný vtíp, proroky Bůh že posílá,
na zem, když bylo by líp věřit v to málo, co den dá,
svý jméno nad bulvárem, i když snad sám neumíš číst,
zkus aspoň tušit, blázne, je ještě spousta prázdných míst.
- R: Na hraně včerejška a zítřka, kde se spí a čeká na zázrak,
to není déšť, to spadl kámen, jinak nic, jen vykolejil vlak
a máme čas se rozhlídnout.
2. Že ještě voní ráno nízko nad Prahou,
má malá bílá vráno, shod' mi aspoň pírkó pro štěstí,
ještě se neloučím, jen vím, že teď na nás nemaj' čas,
má nežná bílá vráno, zapomněli nás.
- R: Ve čtvrtích lúzy, která ještě umí dát a pláče jako ty,
pro ně ses narodil a pro ně musíš hrát, ve vodách stojatých
se štika snadno udusí.
- *: Byl to jen závan větru, co kolem srdcí proletěl,
ručičky chronometrů stály ...

19. Přišel jsi z dálky (Devítka)

1. Přišel jsi z dálky,
písničku v očích, jak ses na mě smál,
naše každodenní hádky
ten úsměv jako vítr vzal,
noc plížila se k ránu
a já ti tála v náručí,
tak jako písek, co se přesypá
tam, kam mu vítr poručí.
- R1: Někdy se mi zdá, že tvý dlaně svítí tmou,
opuštěná s půlnočním větrem nad hlavou.
2. Sedím tu a prohlížím si bílej prach,
stopy tvých kroků v našem souznění,
přinesl's ho na botách,
tuláci po hvězdách se nemění,
jsem pro tebe jen přístav,
ale jsem šťastná, že smím být,
jsem klidná zátoka i chladný stín,
jsem prostě všechno, co chlap musí mít.
- R2: Snad někdy se ti zdá, že jako maják svítím tmou,
to když jsi sám na prašný cestě za dálkou.
- R2: + [: tam, kam mu vítr poručí ... :]
- 3.=1.
- ## 20. Podzim (Devítka)
1. Pomalu končí léto, stráně zhasínaj'
jako tvý oči na podzim, co se v nich ztrácím,
pomalu končí léto a řeky našich vrásek maj'
zase o rok hlubší proud, tiše se vracím.
- *: Pod křídla stromů, co někde nad hlavou
malujou do tmy moji tvář, už se v ní nepoznám.
2. Potichu černej pták na okno zabuší,
už nased' podzim do vlaků, v kterých se čeká
na nový země sluncí, kde duše osuší
ze smutnejch dešťů dívčí smích a sliby nových jar.
- R: Touho, leť, brána pokladů se otvírá,
já si znova zabalím a budem někde spolu hrát,
barevnej svět v záplavě listí posbírám
mý právo blázna jednou si zkusit volnej pád.
3. Tulák pan Andersen jako by prstem kýv',
za městem v polích usnul čas v peřinách ticha.
do oken padá noc o nějakou chvíli dřív
a divnej podzim někde v nás na struny dýchá.
- *: Červený slunce na drátech usíná,
ve mně se něco probouzí, pak už jen poslouchám ...

21. Pro známý (Devítka)

1. $\begin{matrix} E \\ V\ zrcadle\ kaluží\ prohlížím\ svůj\ svět, \\ A^7 \\ déšť\ nechám\ stékat\ tiše\ po\ vlasech, \\ C \quad D \quad E \\ za\ límeček\ podzim\ mi\ ukládá\ svůj\ vyznání \\ a\ jak\ ty\ stromy\ k\ ránu\ na\ duši\ led \\ A^7 \\ v\ kabátě\ zvyků\ a\ čekání, \\ C \\ až\ něčí\ těžká\ bota\ prorazí\ tu\ námrazu \\ D \\ šedivejch\ úspěchanejch\ let. \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} E \\ A\ my\ budem\ zas\ (budem\ zase)\ hrát\ jen\ tak\ pro\ všechny\ své\ známý, \\ F^\#mi \quad A \quad E\ H^7 \\ zase\ budem\ vítat\ slunce\ na\ stránách\ našich\ známejch\ hor, \\ E \quad G^\#mi \\ ze\ života\ dáme\ šít\ frak\ pro\ ztracený\ flámy \\ F^\#mi \quad A \\ a\ bílý\ místa, \text{ co nám rostou na skráních,} \\ H^7 \\ překryjem\ kouřem\ z\ cigaret. \end{matrix}$

2. Na cívce osudu se točí film,
ktej už každěj z nás dobře zná,
defilé vteřin, hodin a dní, co jsou dávno pryč,
a stejně věřím, že se jedenkrát
sejdem zas nahoře, zas na pár dní,
a léta v tváři napsaný nám smaže noc,
co přejde, až my budem chtít.

R: $\begin{matrix} A \quad E \\ +\ a\ budem\ zase\ hrát\ jen\ tak\ \dots \end{matrix}$

22. Ranní barová (Devítka)

1. $\begin{matrix} A^{maj7} \quad D^{maj7} \\ Vítr\ v\ ulicích\ zpívá\ tichý\ slova, \\ A^{maj7} \quad D^{maj7} \\ ráno\ oknem\ zívá, \text{ hraju si s šálkem od kávy} \\ A^{maj7} \quad D^{maj7} \\ a\ z\ lógru\ na\ dně\ zkouším\ číst. \end{matrix}$
2. Kolik místa ještě zbývá v mých dlaních
po týhle noci, co doznívá ještě v můj hlavě bolavý,
kdes' nechal mapy bílejších míst.

R: $\begin{matrix} C \quad G \quad D \\ Střípky\ slov\ ráno\ posbírám, \\ C \quad G \quad D \\ ztratím\ je\ v\ ulicích, \text{ slyším, jak syčí v kalužích,} \\ C \quad G \quad D \\ na\ dlažbě\ města\ umírá \\ A^{mi7} \quad A^{maj7} \\ poslední\ naděje\ a\ není\ už\ kam\ jít. \end{matrix}$

3. V dálce s rachotem mizí první tramvaj
a já stále jsem někdo cizí, co se tak strašně málo zná,
ještě tě plný dlaně mám.
4. Divný svítání, do šály zívám, chce se mi spát,
jizvy od zklamání, to často mívám, když brzy ráno odcházíš,
 $\begin{matrix} A^{maj7} \quad D^{maj7} \quad A^{maj7} \\ a\ i\ když\ chci\ víc, \text{ z lógru není už co číst} \dots \end{matrix}$

23. Řeka (Devítka)

1. $\begin{matrix} G \quad A^{mi7} \\ Houpavý\ slovíčka\ za\ všechny\ naše\ lásky \\ F \quad C \quad G \\ zavolaj' \text{ hvězdy dolů k nám,} \\ A^{mi7} \\ milostný\ psaníčka\ a\ z\ nevyspání\ vrásky, \\ F \quad C \quad D \\ z\ písniček\ nad\ životem\ chrám. \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} C \quad G \quad A^{mi7} \quad D \\ Tehdy\ se\ zdá\ snad, \text{ že na naše hlavy světlo zazáří} \\ C \quad C^{mi} \quad G \\ křidel\ múz, \text{ těch plachých andělů.} \end{matrix}$
2. Kulhavá hříčka vět, pár staronovejch tónů
rozvlíí řeku příběhů,
který jsme žili nebo chtěli žít v tý vodě
v proudu daleko od břehů.

R: $\begin{matrix} G \\ Ta\ va\ da\ dam\ \dots \end{matrix}$

3. Koupem se v krůpečích, když o skálu se tříští
vybledlý řádky básníků,
a s hlavou v oblacích, než přijde vlna příští,
čtem z barev cest a patníků.

R:

24. Requiem (Devítka)

1. $\begin{matrix} A \quad A^{maj7} \quad D \\ Když\ z\ nálady\ se\ někdy\ zapálí\ svíčka, \\ D^{mi} \quad A \\ víno\ sladce\ zazáří, \text{ pak chutná jak lák,} \\ A^{maj7} \quad D \quad D^{mi} \\ to\ se\ někdy\ stává, \text{ že nejde to spát,} \\ A \quad A^{maj7} \quad D \quad D^{mi} \\ když\ k\ ránu\ se\ stejská\ po\ těch, \text{ co už nepřijdou.} \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} A \quad A^{maj7} \\ Oblékám\ tvůj\ kabát\ a\ cítím\ tě\ blíž, \\ D \quad D^{mi} \\ a\ struny, \text{ co jsou stejně starý jako já,} \\ A \quad A^{maj7} \\ zkouším\ rozeznít\ a\ hrát, \text{ vždyt' slyšíš,} \\ D \quad D^{mi} \\ to\ jsem\ se\ Zuzanou\ já. \end{matrix}$
2. To requiem, co zkoušel jsem ti psát, doznělo
a na další už nezbyl mi čas, když jsi překročil práh,
to se někdy stává, že vidím tě stát
tam u našich dveří, sám sebe slyším tiše vydechnout: pojd' dál.
3. Sedíš se mnou v tichu čtyřech stěn, který tě nepamatujou,
stejně jako já - tvůj syn, kterej se začíná bát,
že tvý slova stárnou rychleji než já,
vždyt' včera už není a někdo jinej počítá náš čas.
4. Jiný jsou písně, nežs' mě učil hrát, a slova
o lásce a pravdě a cti jinde učeť se stát,
jen dál se s nima hází, jak dobře to znáš,
přesto slyším, jak říkáš: buď jako já,
 $\begin{matrix} A \quad A^{maj7} \quad D \quad D^{mi} \\ přesto\ chci\ slyšet, \text{ jak říkáš: buď jako já.} \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} A \quad A^{maj7} \quad D \quad D^{mi} \\ A\ já\ oblékám\ tvůj\ kabát\ a\ cítím\ tě\ blíž, \\ když\ struny, \text{ co jsou stejně starý jako já,} \\ zkouším\ rozeznít\ a\ hrát \\ D \quad E \quad A \\ těch\ pár\ měkkejch\ tónů, \text{ co od tebe znám} \dots \end{matrix}$

25. Schody (Devítka / Jiří Mašek)

1. $\begin{matrix} E_{mi} \\ D^{\#} \end{matrix}$ Kdekdo o pravdě zpívá, a z koutku úst
 $\begin{matrix} E_{mi} \\ D \end{matrix}$ $\begin{matrix} E_{mi} \\ C^{\#} \end{matrix}$
 mu pomalu uniká lež,
 C D E_{mi}
 falešná hra na čistý tóny a ve hře pár falešnejch es,
 $\begin{matrix} E_{mi} \\ D^{\#} \end{matrix}$
 a jinej muziku vláčí jak markytánku
 $\begin{matrix} E_{mi} \\ D \end{matrix}$ $\begin{matrix} E_{mi} \\ C^{\#} \end{matrix}$
 vzadu za vozem, za slávou dál,
 C D E_{mi}
 jen pro ten dnešní den, jen pro jeden bál.
R: G D A_{mi} E_{mi}
 A já nejsem snad sám, kdo hledá klíče k těm dveřím,
 G D
 co se otevřou, až začnem hrát
 C H^7 E_{mi}
 tak, jak zobák nám narost', jak kdo čemu věří.
2. Někde na schodech do nebe sedí ta parta,
 popíjí a začne hrát
 vždycky, když pozemská hvězdička ohlásí pád,
 potom muzika krásná, až tají se dech,
 po letech zazní zas tmou,
 z pásku zašumí, a divná tíha jde do kolenou.
- R:**
R:
R: A já nejsem snad sám, kdo hledá klíče k těm dveřím,
 co se otevřou, až začnem hrát
 tak, jak zobák nám narost' ...

26. Svítá (Devítka)

1. A
 Čekali jsme první ranní vlak,
 A_{add9}
 co jezdí kolem třetí,
 A
 noc se nás dotkla jenom tak,
 A_{add9}
 na mrtvý hvězdy jsme koukali, jak letí,
 A A_{add9}
 z malýho nádraží cinkání hradla vyhnalo stíny
 D A $E D$
 a kola vlaku vyfukaly do spojnic tvý jméno.
- R:** A $C^{\#mi}$ D E A $C^{\#mi}$ D
 Svítá, svítá a mezi stromy sítě pavučin začly kvést,
 A $C^{\#mi}$ D $C^{\#mi}$
 svítá, svítá, ty se budíš unavená
 H_{mi} $F^{\#mi}$ D A A_{add9} A A_{add9}
 a pořezaná střepy těžkejch snů, svítá.
2. Pak jsi šla s námi hledat druhej břeh
 řeky, co „život“ někdy se jí říká,
 a jako kdysi zas nám voněl mech
 a praskal oheň do večerního ticha,
 poprvé, co tě znám, směješ se přes slzy a pod víčky tě bolí
 $F^{\#mi}$ $C^{\#mi}$
 a prázdný místo vedle sebe zahříváš svým dechem,
 D D_{mi} $A C$
 peříčka tvejch dotyků vítr rozfoukal někam dál.
- R:**

27. Tak trochu na tělo (Devítka)

1. C A_{mi}^7 D_{mi}^7
 Už si nevzpomínám, jak hladil tvůj hlas,
 F_{mi} F_{dim}
 když místo milování jsi četl mi z knížky
 C A_{mi}^7 F_{mi} C D_{mi}^7 G
 a já, unavená tvou představou lásky, šla spát.
2. Bylo to nezkažený a nudný jak čas,
 když do omrzení svý vteřiny vláčí,
 mám ve vlasech stříbro těch noci zbytečných.
 C E_{mi} A_{mi} F_{mi}
- R:** C A_{mi}^7 F_{mi} C F_{mi}
 Nechtěla jsem nic víc, než prožít tu chvíli, když svítá
 C A_{mi}^7 F_{mi} C
 a na kůži pálí ten nejkrásnější hřích.
3. Když sis mě přestal plést se svatou Magdalenou,
 všechno se změnilo a na těch pár nočních bouří
 teď s odstupem let spíš s něhou vzpomínám.
4. Pro touhu z přesvědčení je snadný zapomenout,
 že i nejhezčí sny zšednou, když se splní,
 teď nejsem si jistá, kdy stojí za to chtít.
- R:** Ale vem si mě, jaká jsem, to jediný nabízím,
 vždyť možná jen blázen má právo na štěstí.
5. Ráda si připomínám, jak voní tvůj hlas,
 když po milování mi předcítáš z knížky,
 a jednu věc vím: jsem šťastná jako dřív,
 C A_{mi}^7 F_{mi} $G^{\#mi}$ $D^{\#maj}^7$
 a jednu věc vím: jsem šťastná ...

28. Víš, lásko (Devítka)

1. A_{mi} C G
 Víš, lásko, často zapomínám, jaká jsi,
 A_{mi} C G
 víš, když brzy ráno snídám, klidně spi,
 A_{mi} D
 někdy i k dobrýmu, i k zlýmu vedou cesty
 G
 ten můj opilej krok,
 A_{mi} D G
 a přesto, lásko, vždycky říkám: byl to dobrej rok.
2. Nám ještě slunce svítí do vlasů,
 divokej kůň, co hledá cestu do našich snů,
 má barvu zlata ze tvých vlasů kradenou
 a zpívá, že jen bůh ví, ta dap ta,
 A_{mi} D G A_{mi}
 v zelený trávě tvojich očí o nebi sní, á.
3. Ráj tam někde za obzorem všedních přání,
 ty něžný střípky svejch snů každej z nás v sobě chrání,
 sníme si o tom, co nám schází,
 když někdy v noci nemůžem spát, ta dap ta,
 já to vím o tobě, ty o mně, tak na co si hrát, na co si hrát?

29. Víc nemůžu dát (Devítka)

1. C C^{maj7} F
Pod kůží strach a slepý noční tmou,
 A^7 Dmi G
ještě mám v kapsách vlhko z tvých dlaní,
 C C^{maj7} F Dmi
v bílejších kráčích tam někde nad tebou vlaky se kříží
 C $C+$ Ami
a na všech starších cestách sbírají se touhy a sny
 F B^b C
moře otevřít, když už víc nemůžu dát.
2. Línej stín pochoval hvězdy snad,
jen tiše zvoní tvůj dech v těch závějích,
dobře vím: není kam utíkat, a navíc nechci,
a tak ti tiše šeptám aspoň tuhleť noc,
aspoň tuhleť chvíli, když už víc nemůžu dát.
- R: F G Ami A^7
Kolik mi zbývá pohledů, než se do tmy otočíš,
 F G $Dmi(F\ G)$
had ráno ztuhlý do ledů svůj ráj si nevybírám,
 C $C+$ Ami F
a noci rychle ubývá, po zmrzlé trávě přichází novej den,
 B^b C
zůstal jsem tu tiše stát ...
- R:

1.	Devítka	Až sejdeme k vám	1
2.	Devítka	Až se zas vrátíš	1
3.	Devítka / Sting	Bourbon Street	1
4.	Devítka	Bůh ví	2
6.	Devítka	Cesty za duhou	3
5.	Devítka	Čas bílejších koní	2
7.	Devítka	Hej, lidi	3
8.	Devítka	Holka od koní	4
9.	Devítka	Holka z Větrných hor	4
11.	Devítka	Ještě se střílí	5
10.	Devítka / Mike Knopfler	Julie a Romeo	4
12.	Devítka	Mary-Jane	5
13.	Devítka	Můj den	6
14.	Devítka	Nepospíchej	6
15.	Devítka	Neztracená	6
16.	Devítka / Tomáš Holan	Nohy mé tety	6
17.	Devítka	Pěna dní	7
18.	Devítka	Pierot	7
20.	Devítka	Podzim	7
21.	Devítka	Pro známý	8
19.	Devítka	Přišel jsi z dálky	7
22.	Devítka	Ranní barová	8
24.	Devítka	Requiem	8
23.	Devítka	Řeka	8
25.	Devítka / Jiří Mašek	Schody	9
26.	Devítka	Svítá	9
27.	Devítka	Tak trochu na tělo	9
29.	Devítka	Víc nemůžu dát	10
28.	Devítka	Víš, lásko	9